

Tid er, bede derhos denne liden Bøn: » O Herre Jesu Christe! dette Barn ofre vi dig efter dit eget Ord, og bede dig, at du annammer det og lader det blive en Christen.« Eller og kortere saaledes: »O Herre Jesu! annam dette Barn.« Men er Barnet dødt i Moders Liv, da befale de det Gud, og giøre deres Flid, at hun, som er forspendt, maae blive ved; Og paa det de desbedre maae ihukomme, hvad dem fornemmelig paaligger i dette deres Kald, at de med en god Samvittighed det kunde forestaae, skal Præsterne 2de Gange om Aaret, ved Paaske og Mikkelsdag i Medtienernes eller medhielpernes Nærvarrelse, enhver i sit Sogn, forelæse dem disse efterskrevne Punkter, hvilket beqvemmelig kan skee i Sacristiet, hvor det haves, eller og i Choret i Kirken:

1mo) Efterdi I har paataget eder at være Jorde-moder her i Byen (Sognet), hvorved mange christelige Qvinders Liv og Helbred tilligemed deres Livs Frugt er given i eders Hænder, da bør det eder af Hiertet at frygte og elskee Gud, gierne høre hans hellige Ord, at I kunde bruge det de Lidende til Trøst, naar Tid er, og med eders gude-lige Bønner dagligen formane Livets Herre og Skaber, at han kraftig vil staae eder bi i dette eders Kald, forleene gode Raad med al Naade og Velsignelse til eders Foretagende, eftersom I skal vide, at det er ikke et Menneskes Gierning alene, men allermeest Guds Gierning, som ud-drager Børnene af Moders Liv.

2do) Skal I være Omhyggelige i dette eders Kald, og stræbe med al muelig Flid, at baade Moderen og Barnet maae holdes ved god Helbred uden Meen og Skade, videndes, at dersom I enten af Forsømmelse, Uagtsomhed, Drukken-skab eller og formedelst en grov Medfart tilføie nogen af dem nogen Skade, da ere I Mordere, og Gud vil kræve det uskyldige Blod af eders Hænder.

3tio) Skal I vogte eder, at I intet handle efter Egensindighed af Had, Fiendskab eller anden Hevngierrighed; men dersom nogen har tilforn forurettet eder, da skal I efter eders Christendoms Pligt det gierne forlade og forglemme, og ingenlunde lade den Nødlidende nu undgielde det i hendes store Nød. Dersom Barnet er døbt hos Moderen, skal I giøre eders Beste, at hun, som er forspendt, maae blive ved Livet.

4to) Skal I med Beskedenhed og god Fornuft omgaaes de frugtsommelige Qvinder, elske

dem, som eders Døttre, og handle moderligen med dem, trøste dem flittig af Guds Ord, at de ikke forsage, og med andre nærværende Qvinder giøre Bøn for dem, saavel som, naar Tid er, alvorligen formane dem, at de troligen arbeide i deres Kald efter Guds egen Anordning, paa det de ikke for en strakket Smertes Skyld selv skulle omkomme deres Lives Frugt, og i saa Maade belæste sig med en ond Samvittighed.

5to) Skal I være villige til at hielpe den Fattige, saavel som den Rige, og ikke have nogens Persons Anseelse, efterdi de ere alle lige høit agtede for Gud; Ikke heller skal I besvære nogen med alt for stor Løn for samme eders Tieneste, men de, som intet formaae, dem skal I tiene for Guds Skyld; Og uanseet I saaledes ere pligtige til at tiene alle og enhver, hvor det giøres behov og udkræves af Eder, endog dem, som føde i Utugt og uden et ærligt Ægteskab, saa skal I dog ikke hielpe til at undertrykke og fortie saadanne uegte Fødseler; men saasnart Barnet er kommen til Verden, skal I strax give Præsten det tilkiende der i Sognet, paa det Gud maae faae sin Ære, Synderen omvendes og Forargelse borttages:

6to) Skal I intet andet bruge enten til Moderen eller Barnet, end Bønnen, og med Bønnen saadanne Midler, som ere naturlige, brugelige og christelige, og, naar nogen Nød er paa Færde, søge de nærmeste Medicos eller Badkere om et got Raad; Andre uchristelige, ulovlige, ja afgudske og dievelske Midler skal I ikke alene selv entholde eder fra; men endog, om I saadant hos andre fornemme, give Øvrigheden og Præsten det strax tilkiende, at de tilbørligen derfor kan straffes; Saa skal I og ikke skamme eder at tage Raad hos gudfrygtige Matroner og andre erfarne Jordemødre, at I ikke skulle synes selvvisse og derover sætte baade Moderen og Barnet i Fare; men heller lade eder gierne sige, ligesom Nøden det udfordrer.

7mo) Skal I altid være ædrue og sparsommelige, og tage eder vel vare for Drukken-skab, efterdi I derover hastig maatte forsee eder; Desligeste skal I have en Afskye for al usømmelig og utugtig Tale og Gebærder, at I ikke dermed skulle give Forargelse til andre; men mere beflitte eder paa, at I med et ærbart og skikkeligt Levnet maae være et got Exempel for andre Qvinder.

8vo) Hvor Nøden ikke kommer for hastig paa, skal I ikke gierne noget alene foretage, men, om